

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

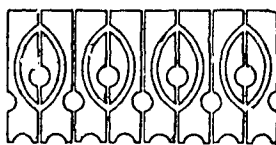
Organ al Uniunii Generale a Notarilor
Comunali și Cercuali
din România

CUPRINSUL:

1. Pentru funcționarii din Ardeal și Bucovina, de: Virgil Ionescu Dârzeu, Dir. Min. de Interne.
2. Unificarea legislativă în Alsacia și Lorena, de: Dr. E. Dăndea.
3. Convorbiri antialcoolice, de: I. I. notar Mehedinți.
4. Ofițerul stării civile, de: M. Gulácsy.
5. Între tradiție și ideal. — Realul ignorat, de: E. M. T.
6. Pentru colegii nepăsători, de: I. Sas
7. O nedreptate de: Ioan Gh. Văleanu.
8. Copii din flori. — Cercetarea paternității, de: I. I. Mehedinți.
9. Administrația la noi, de: C. N. N.
10. Ordonanțe cu caracter administrativ. 7 Publicațiuni.

Apare la 1 și 15
a fiecărei luni.

MANUSCRISELE
se primesc până la 10 și 25
a lunii și nu se înapoiază.

ABONAMENTUL:
Pe 1 an 250 Lei

ADRESA:

Notariatul — Primăria

p. u. _____

județul: _____

A APARUT:

„Administrația Comunală” manual

cuprinzând elemente din dreptul constituțional, administrativ, financiar și matrimonial, noțiuni de contabilitatea, diferite legi și regulamente, complectat cu explicații teoretică și practică, cu modelele, exemplele necesare și practice.
Aprobat de Ministerul de Interne cu ordinul No. 19857/1926.

LUCRARE DE MARE UTILITATE PENTRU ORI ȘI CINE ȘI ÎN SPECIAL PENTRU TOATE OFICIILE PREFECTURILOR, SUBPREFECTURILOR, PRETORIATELOR, NOTARIATELOR ȘI PRIMĂRIILE COMUNALE.

Acest manual cuprinde și un foarte interesant chestionar cu întrebări și răspunsuri relative la deosebite nedumeriri, ce se pot ridica mai ales în lumea slujbașilor noștri administrativi, în cursul aplicării noii legi administrative.

Atragem luarea aminte a d-lor: Prefecți, Subprefecți, Pretori, Notari, Primari și Secretari comunali asupra acestei lucrări care prezintă o deosebită importanță în rezolvarea lucrărilor zilnice.

Acum când comunelor le lipsește o bibliotecă care să cuprindă colecțiile complete de legi, acest manual le înlocuiește cu multă prisosință.

Cercetând indicatorul, veți găsi cu multă ușurință: legile, regulamentele, circularile, deciziunile, etc., date de fiecare Minister, veți afla numărul, ziua, luna și anul *Monitorul Oficial* în care s'au publicat.

Costul acestui volum de 1300 pagini este 300 lei

Comenzile se vor adresa d-lui **Alexandru Buha**, președintele Uniunii Gen. a Notarilor Comunali și Cercuali, consilier financiar al orașului Lugoj, notând pe cotorul mandatului că suma ce se trimite reprezintă costul unui manual.

La fiecare comandă se va adăoga în plus 15 lei de fiecare exemplar, care reprezintă costul recomandării, volumul urmând a fi trimis recomandat spre a fi sigur că ajunge la destinație.

A APĂRUT:

REGULAMENTELE (tip.)

conform art. 100, 264—272 al legii pentru Unificarea Administrativă și anume:

1. Regulamentul (tip.) pentru organizarea diferitelor servicii și atribuțiunea personalului al comunei.
2. Regulament (tip.) comunal de edilitate.
3. Regulament (tip.) de igienă și salubritate publică.
4. Regulament (tip.) de poliție comunală.
5. Statutul pentru constituirea asociației de pașune și
6. Regulamentul privitor la modul de administrare și exploatare a izlazurilor comunale și neimpărțite (urbariale).
7. Regulament pentru administrarea și exploatarea izlazului comunal (separat de cel urbarial).

Regulamentele înșirate aici sub 1—4 fiecare comună are să le întocmească conform art. 100, 264—272 în conformitate cu legea administrativă, prin cari va determina în mod amănunțit organizarea diferitelor servicii, atribuțiunile și retribuțiunea personalului.

Regulamentele de sub 5 și 6 sunt a se întocmi *imediat* și a se trimite spre aprobare Ministerului de Agricultură și spre a fi asociația (urbarială, posesorală) înregistrată în registrul persoanelor juridice conform art. 84 din legea persoanelor juridice din 1924.

Pentru fiecare comună trebuie 3 exemplare.

Aceste regulamente sunt tipărite fiecare separat și se pot comanda cu ramburs, dela Dl. **Alexandru Buha**, consilier și delegat județan Lugoj, str. Bisericii 24.

Regulamentul 1 costă (un exemplar) 20 lei

2	6
3	6
4	20
5	25
6	20
7	25

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

Organ al Uniunii Generale a Notarilor Comunali și Cercuali din România

DIRECTOR ȘI REDACTOR RESPONZABIL:
ALEXANDRU BUHA,
consilier orășanesc, președintele Uniunii notari-
lor profesor al școlii de notari, Lugoj. :-

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
LUGOJ, STRADA BISERICII No. 24.

PRIMREDACTOR:
Dr. ALEXANDRU VASILIE

Pentru funcționarii din Ardeal și Bucovina.

În anul 1921, s'au acordat sporuri speciale, funcționarilor din Bucovina mai întâi prin jurnalul Consiliului de Miniștri No. 14362 din 16—XI—921, și mai apoi, la intervenirea funcționarilor din Ardeal, prin jurnalul Consiliului de Miniștri No. 4901 din 26—XI—921, s'a extins dispozițiunile primului jurnal al Consiliului de Miniștri citat, și asupra funcționarilor din Ardeal.

Cum funcționarii din teritoriile alipite de mai sus erau încadrați în clase și grade de salarizare și cum, salariile dela acea epocă erau mult inferioare salariilor funcționarilor din vechiul regat, era echitabil din partea celor ce hotărâu augmentarea lefurilor acestora în raport — mic de altfel — cu scumpetea vieții și cari erau tot funcționari — colegi lor — să atragă atențiunea guvernului asupra nedreptății ce se făcuse colegilor desrobiți.

Dar dacă o parte din funcționarii superiori au înțeles aceasta și-au intervenit, o altă parte, s'au grăbit — unificându-se unele servicii — să încadreze cum bunul plac hotărâ și nu cum legile organice locale dictau, și s'au văzut funcționarii din clasele VII, VI, V și I clase, care reprezintă superior funcționari administrativi, trecuți în „echivalențe“ de șefi de birou sau șefi de serviciu și aceasta s'a întâmplat aproape mai la toate apartamentele.

Ce a înțeles Ministrul de Interne și mai apoi, Consiliul de Miniștri prin „spor special“ e lesne de înțeles: „sporul Titulescu“, acordat pentru funcționarii din vechiul regat, spor, care prin bugetul din 1923—24, a fost înglobat în salarul de bază. Altă explicație nu se poate da nici nu era posibil a se da. Pentru că nu s'ar fi putut înțelege a se numi „spor de scumpete“, care, știut este că reprezenta greutatea de viață: hrană, îmbrăcăminte, casă etc, egal în înțeles cu „sporul special“, care, reprezenta un coeficient la salarul de bază.

Totuși nedreptăți s'au făcut.

Dar iată că vine suprema instanță judecătorească, Inalta Curte de Casație și prin decizia No. 1369—1925, consfințește dreptul dat de către Consiliul de Miniștri, prin jurnalele amintite funcționarilor din teritoriile alipite — minus Basarabia — de a se socoti la salarul de bază și sporul special.

Dar să lăsăm să vorbească decizia Curții de Casație.

„Considerăm că conform art. 31 din Statutul de pensionare servește de bază la stabilirea pensiunii“:

1. „Salarul sau ajutorul sistematizat“;
2. „Adausul care formează întregirea salariului și are caracter de salar“.

„Considerând că *indemnizația specială* s'a dat ca un adaus la salarul fundamental, întregindu-l pe acesta cu caracter permanent și nu numai pentru anume însărcinări și pe durata acestora“.

„Considerând în fine că însuși Ministerul prin deciziunea No. 6823 C. din 20—V—1924 și No. 8938 din 11—II—1924 a recunoscut indemnizația specială ca parte întregitoare a salarului de bază, admițând socotirea acelorora în salarul de bază ce servește la stabilirea pensiunii“.

„Că așa fiind și această parte a recursului este fondată și urmează a fi admisă.

„Pentru aceste motive admite recursul“.

Inalta Curte de Casație în deplină libertate de a se pronunța numai pe temei de lege, a admis recursul făcut de intinatul X și a considerat ca *salar de bază* și *sporul special*.

M'am gândit la o sumă de funcționari județeni sau comunali și chiar de Stat căci pierd dreptul lor și al familiilor lor, pentru simplul argument că nu știu că instanțele judecătorești au statuat principii, după care administrația trebuie să se conducă, cari dau puțința înlătura-

rei nedreptăților voluntare sau involuntare.

Căile justiției când se iau, înseamnă că nedreptatea este obligatoare și apelul ierarhic nu este ascultat.

Dacă s'ar desbrăca — un moment — ce-i chemați să împartă și să facă dreptatea, de pasiunile și patimele omenești și-ar fi judecă-

torii situațiilor integri, ce sublimă armonie și ce sfântă dreptate s'ar face în toate administrațiile publice ale statului.

Articolul de mai sus vizează și pe cei cari au dreptate și pentru cei cari impart dreptate.

Virgil Ionescu Darzeu
Dir. Min. de Interne.

Unificarea legislativă în Alsacia și Lorena.

Încă la 3 Iunie 1924 s'au publicat de către guvernul francez cele două legi cari „pun în vigoare în Alsacia și Lorena legislația civilă și comercială franceză“.

Azi când în România suntem după unificarea administrației tuturor teritoriilor românești, dar mai suntem și înainte de unificarea dreptului civil și comercial, credem că nu e fără interes, să urmărim metoda de unificare urmată de legiuitorul francez și problema unificării administrative acolo încă nerezolvată.

Legile menționate nu înlocuiesc simpla legea legislația civilă și comercială veche, germană, care a fost 40 ani în vigoare pe teritoriile provinciilor Rhenane, ci se face o selecțiune a tot ce s'a probat mai bun din ambele legislațiuni. Astfel legiuitorul francez nu se sfiește ca să schimbe prin nouile legi dispozițiunile necorespunzătoare a codului napoleonian, prin acceptarea unor dispozițiuni moderne și practice din codul corespunzător german. Acestea dispozițiuni s'au extins apoi pentru întreaga țară, fixându-se însă un timp de tranziție de 10 ani.

S'au menținut instituțiunile germane cari s'au dovedit superioare. Așa Scaunul Orfanal în locul consiliului de familie francez, s'a introdus registrul matrimonial și cărțile funduare. Acestea din urmă în forma în care funcționează și la noi în Ardeal.

Unificarea legislației civile și comerciale se poate considera în Franța ca deja rezolvată spre mulțumirea tuturor. La elaborarea acestor legi comisiunile au reușit să elimine ori ce susceptibilitate de particularism, având în vedere numai știința juridică și practicitatea reformelor cari ținesc nu numai o unificare inteligentă ci și un progres sub raportul științei și tehnicii juridice.

Mai dificilă și încă nerezolvată este problema unificării administrative a provinciilor

Rhenane, care se agită și azi fără intrerupere și cu multă nervozitate.

„La vie Communale“ aduce în numărul său din Februarie a. c. știrea, că adunarea deputaților din Paris a transmis comisiunii de administrație generală o propunere de rezoluțiune, semnată de 12 din cei 16 deputați a provinciilor reîncorporate — în care invită Guvernul:

1. să ia serios în studiu instituirea pe întregul teritor francez a unei organizațiuni regionale, care să aibă atribuțiunea deciziunii în chestiunile de interes regional; să se creeze o astfel de adunare deliberantă și un organ descentralizat a puterii executive.

2. Până la înfăptuirea acestei reforme generale și pentru a ține cont de împrejurările speciale a provinciilor alsaciene, să se depună fără amânare un proiect de lege, care institue în cele trei departamente ale acestor provincii o autonomie regională administrativă, în fruntea căreia să fie un consiliu electiv, având și un buget regional autonom.

Marele ziar „Le Temps“ în un număr de la finea lunii Ianuarie se emoționează de această propunere, pe care o califică extrem de vătămătoare consolidării și unificării. Propunerea întâi — zice ziarul — este evident că nu servește decât ca paravan pentru a doua. Iar aceasta a doua, sub masca regionalismului descentralizator, tinde să instaleze în Alsace—Lorraine e adevărată autonomie, incompatibilă cu unitatea franceză. Ziarul numit vede în propunerea parlamentarilor fructul propagandei „Heimathund“-ului german.

„Le Temps“ voește unificare prin o acțiune lentă și progresivă spre adoptarea provinciilor numite la sistemul administrativ francez.

Revista „La Vie Communale“ în un recent articol de fond arată însă, că nu este de acord cu punctul de vedere reprezentat de „Le Temps“. Spune anume că provinciile acele în cadrele

Germaniei au avut o situație particulară, care li-a creat conștiința unităților administrative. Comunele lor se bucurau de un statut, care le asigura o libertate de acțiune incomparabil mai pronunțată ca și cum admite actuala legiuire franceză, chiar modernizată fiind. O astfel de provincie — continuă articolul de fond — nu se poate reincorpora în Franța, fără ca să se pună în mod foarte hotărât, pentru toată țara, chestiunea autonomiei locale. Căci altfel va trebui să se urmărească asimilarea cu violență la regimul centralist. Aceasta însă va suscita în provinciile vizate tot mai mulți și tot mai convinși adversari, — nu zicem că Franței, — ci administrației franceze. S'ar mai întări propaganda germană pentru separatism cu rândurile acelor, cari sunt convinși părținitori ai libertăților locale. S'ar zice că Franța e mai puțin republicană, acordă mai puține libertăți, ca Hohenzolerni de odinioară. Dacă nu se acordă cel puțin libertățile locale vechi, — propaganda pentru o Alsace autonomă nu se poate curmă.

În consecință numita revistă de specialitate pretinde aflarea unui regim administrativ pentru toată Franța, care să poată fi admis și de ținuturile cari s'au obișnuit și se leagă de o anumită autonomie locală.

Să i-se dea aceasta reformă administrativă — cu statute destinate pentru autonomia orașelor și satelor — Franței întregi și atunci și Alsace-Lorraine se va simți la ea acasă. Spre acest sfârșit — continuă zisa revistă — ar fi suficient, însă acordarea autonomiei comunale pentru Franța întreagă. Nu este nevoie de reconstituirea regiunilor de sub Ancien regime cum cer iscăliții propunerii din Cameră. Căci par-

lamentele regionale ar putea periclita atât de necesara solidaritate națională, prin eventualele lor acțiuni cu caracter politic.

Scriitorul articolului menționat redă că prin acordarea pentru orașe și sate a unei autonomii nu provinciale, ci locale, rămânând ele în cadrele actualelor departamente, s'ar rezolva chestiunea dificilă a unificării administrative în Franța. În primul rând s'ar sista ponosurile, că cutare lucrare nu se poate face, până nu vine rezoluția dela Paris. Astfel se face centrul odios. Fiind comuna autonomă, cetățeanul se simte el însuși autonom. Căci „patria” este în primul rând localitatea unde ne-am născut sau unde domiciliem.

* * *

În fața gravitației cum se pune și impune problema unificării administrative în Franța, vedem și mai bine cât de înțelept s'a purces la noi prin recenta legiuire de unificare administrativă. Urmează ca greșelile inerente unei atari opere complexă și vastă să fie corectate după necesitățile experiate în practica de aproape doi ani.

Cadrul autonomiei comunale fixată în legea română de unificare administrativă corespunde împrejurărilor noastre. Mancitățile s'au relevat de diferitele asociațiuni profesionale ca și de presa administrativă. Cu atât mai pregătit este terenul pentru unele modificări a legii, cari le a și anunțat guvernul. Prin întregirea legii, în primul rând va trebui asigurată unitatea națională și create condițiunile romanizării orașelor, atât de motivată și imperios pretinsă de toată suflarea românească.

Dr. E. Dandea.

Converșiri antialcoolice.

Am cetit în un ziar, că, un mare politic englez, a spus, cu drept cuvânt, următoarele: „Dacă statul nu se grăbește să fie stăpân pe comerțul cu beuturi, în curând comerțul cu beuturi va fi stăpânul statului”.

Băuturile alcoolice au început să captureze toate clasele sociale. Muncitorimea cu brațele este deja capturată. A început și în cele lalte feluri de muncitori.

Înainte de anul 1900, în comunele rurale, agenții de propagandă ai alcoolicii era chiar autoritatea comunală, reprezentată prin electivul primar cu consilieri și scriitorul lor, numit pe atunci secretar sau notar.

Nu se elibera nici un act dela primărie, solicitatorului, până nu da cuvenita „cinste” cu un litru ori 2 litri de țuică, fie primarului sau scriitorului din acel timp, care, când era prea multă, era lăsată în depozitul cârciumarului pentru alte timpuri de lipsă.

Pe lângă această „cinste” vădită, funcționarul cu ocaziunea eliberării vre unor acte, cerea părții timbre duble, pe care, de asemenea, le restituia debitantului cârciumar în schimbul echivalentului de beătură alcoolică, — căci legea timbrului era necunoscută mulțimei.

În comunele rurale, — ca și azi, — nici o tocmeală, nici o afacere nu se considera desă-

vârșită până ce nu se bea „aldămașul“.

Autoritățile comunale, — mai ales iarna tot timpul zilei și nopții, — îl petreceau în cârciumă, bând, jucând cărți și alte jocuri de noroc.

Prin imitație și ceilalți locuitori, — mai ales tineretul, — nu se lăsa mai pe jos, — și fiindcă, aceste jocuri și petreceri în orgii, se făceau de capii comunei, — nimeni nu se mai sfida a se turmenta, a juca cărți, etc. etc.

— Zicătoarea : „Pestele dela cap se impute. Femeile nu î-și vedeau soții acasă decât dupe 48 ore, când lincezau de foame, căci cârciumarii nu aveau mezeluri.

O femeie, văzând că soțul seu nu mai vine acasă, — spre a-l face de bajocură și a-l determena să nu mai joace cărți, — a luat mâncarea și s'a dus la soțul seu de la cârciumă și a așezat masa sub șeatra cârciumei, invitându-l a pofti la masă.

Pentru îndresneală, femeia și-a primit răsplata, acasă.

Autoritatea comunală era într'o perpetuă amorfie alcoolică.

Când nu se mai putea face rost de beutură prin mijloacele de care dispunea autoritatea comunală, cu ocazia prestații, strejuirii, etc, erau invitați geandarmii dela Secție (căci atunci erau numai secții de geandarmi), spre a face inspecție în comună pentru bălegar, vâruire, câini, porci, . . . și autoritatea locală electivă, pentru a scăpa pe contravenient dela darea în judecată, îi cerea a plăti la cârciumă, 2—3 litri țuica sau vin, a da vre-un pui sau alte comestibile.

Și dupe ce se făcea o petrecere nocturnă în ansamblu (civilo-militar), mai rămânea și pentru autoritatea comunală rezerve pentru timpul de lipsă.

Nu a fost nimic exploatarea țaranului de către moșier, pe lângă ravagiile ce faceau cârciumarii și cârnățarii, căci tot avutul agonisit de „plebea proletară“ prin munca în dijme și la tarla era stors de aceștie, cari operau sub patronagiul electiviei administrații comunale, sguđuită și trezită din alcool, de evenimentele anului 1907.

Dela 1907 prin legea m. v. b. s. din (1908) s'a atenuat virulența alcoolului.

Această atenuare a durat până la 1916 când războiul (european) mondial suspendă aplicarea legilor.

Dela 1920 incoace, alcoolul a devenit obraznic, și-a câștigat treptat teren, încât azi,

— protejat de interese politice, — putem afirma că, a captivat, populația satelor.

Această populație rurală, rămasă azi în urma legii pentru unificarea administrativă, ca „Copiii lăsați în voia lor“, și a cheltuit la cârciumile din comună nu numai (adusul) venitul averei sale mobile și imobile, dar chiar $\frac{1}{8}$ din acest fond, — astfel că, dacă nu se va lua măsuri ca statul să desființeze, din comunele rurale, debitele de beuturi alcoolice — lăsând libere numai vinul și berea, — alcoolul, distrugând populația rurală și materialicește și fizicește, va peri prin sine însuși, statul chiar.

Ce ar trebui să facă statul ?

— Să oprească vânzarea băuturilor alcoolice în detail, în comunele rurale, lăsându-se liberă vânzarea vinului și berei.

— Pentru vânzarea spirtoaselor fabricate din fructe, să se înființeze depozite speciale, care să vândă dela 5 litri în sus, — oprită fiind consumația în depozit a beuturilor alcoolice.

— Cârciumarii de vin și bere nu vor putea avea depozite de spirtoase.

— Să fie oprită vânzarea ori cării beuturi, persoanelor cu viciul beției, celor condamnați pentru delict, celor gâlcevitori și cu purtări rele în societate, precum și adolescenților până la vârsta de 18 ani.

— Starea de beție a unei persoane, să fie considerată infracțiune la lege, de ordine publică și urmărită de ministerul public ca și crimele și delicturile.

— Infracțiunile săvârșite în stare de beție la petreceri, la nunți, și ori unde, să fie pedepsite cu agravare, aplicându-se infractorului pedeapsă dublă.

— Cel puțin odată pe lună să se ia probe de beuturi dela debitanți și să se trimită la analiză. — Nici o beutură alcoolică să nu fie pusă în consumație de cârciumarii actuali până nu se va lua probă de organele sanitare și trimite la analiză spre a se pronunța asupra lor. — Aceasta până la desființarea actualelor cârciumi comunale, cari vând tot felul de beuturi alcoolice. În prezent controlul sanitar al beuturilor alcoolice, ce se vând în comunele rurale, — nu există, — căci nici cel puțin odată pe an nu se ia probe de beuturi a se trimite la analiză, deși este convingere fermă că, beuturile ce se vând, sunt otrăvuri, aduse din subteranele orașelor, — unde se prepară pe cale artificială.

— Cârciumile din comunele rurale, aflate în raza de 200 metri de la orice instituție publică ca, școală, biserică, primărie, post de geandarmi, bancă populară, etc, să fie imediat

închise evitându-se astfel, contractul populații rurale cu aceste localuri infernale, iar depozitele ce se vor înființa să nu fie permise sub raza de 200 metri dela ori ce instituție publică.

Până la o nouă legiferare a vânzării beuturilor alcoolice, comunele care vor mai permite vânzarea acestor beuturi, conf. legi m. v. b. s.

să fie obligate a plăti pe sama ministerului sănătății și ocrotirilor sociale, câte 100 lei de fie care cap de familie, pentru combaterea tuberculozei, sifilisului și tuturilor boalelor ce sunt în legătură cu beuturile alcoolice.

I. I.

notar Mehedinți.

Ofițerul stării civile.

Am cetit, că senatul a votat aplicarea art. 60 din legea administrativă și pentru teritoriile alipite prin urmare primării comunale sunt ofițeri ai stării civile. Deci în urma acestei hotărâri importante am ajuns acolo, că pregătirile speciale în materia oficiului stării civile sunt nule — și va urma o mare transformare în viața Statului când Statul va porni cu mare pas care de sigur va merge foarte bine — adică printr'un articol de lege scoate la iveală cuminența oamenilor nepregătiți. E bine numai pun o întrebare celor în drept și anume: oficiul stării civile este de Stat sau este comunal? Dacă este comunal atunci de fapt este logic, că conducerea acestui oficiu nu poate să rămână în mâna marelui „agent al puterii centrale” adică în mâna notarului comunal — carele este inferior pregătit — al primarului comunal superior nepregătit.

După aceasta urmează o altă întrebare care este: primarul comunal va rămâne ca primar comunal, sau primar comunal statificat? Se poate, că eu nu înțeleg tendința legii și am interpretat-o greșit, atunci când am pus întrebările de mai sus — sau nu cunosc bine legea matrimonială — tocmai de aceea am să pun și o a treia întrebare: comunele în viitor vor putea încadra și oficiul stării civile în atribuțiunile consiliului comunal? Fiind primarul comunal ales de consiliul comunal — fiind oficiul stării civile de Stat — și toate legile noastre izolează sfera de activitate a funcționarilor comunali — în viața statului și invers. Intrucât legea noastră administrativă vorbește clar despre întocmirea regulamentelor de servi-

ciile comunale — așa, că urmează și legea matrimonială, care trece în mâna funcționarului comunal pur comunal — prin urmare consiliul comunal își va vendica drept de a aduce dispozițiuni referitoare la bunul mers al serviciului oficiului stării civile comunale — de Stat. În urma acestor dispozițiuni frapante — mai mult în urma dispozițiilor de accelerare ale simțului juridic al oamenilor accelerați în cultură — necondiționat trebuiesc sistate și cursurile de notari și trebuie să ne înscriem la cursul pregătitor al marilor ofițeri de stare civilă, care va funcționa în fiecare comună într'un local cam misterios — iutrucât în acest local după o simplă alegere omul devine — atotștiutorul analfabet. Domnilor! Nu ași vrea să cred aceea, că domnii chemați la votarea legilor — nu ar fi citit legea matrimonială — care, așa cred, că este de mare importanță și care pretinde atât pregătire specială cât și praxă în aceasta ramură — respective să o aplice bine trebuie să fii și pregătit și practizat.

Domnilor! Vă rog să-mi răspundeți, că la actele oficiului stării civile comuna trebuie să fie reprezentată sau statul? Și că în timpul efeptuirii actelor oficiului stării civile notarul comunei — în numele Statului unde va râde — și, că prostia de când dominează asupra științei? Se poate, că după ce s'a descoperit serul întineririi — vine deducția această prin care știința prea bătrânită se va întineri . . .

Martin Gulácsy
notar comunal.

Între tradiție și ideal. — Realul ignorat

Dacă urmărim discuțiunile urmate cu ocazia votării diferitor legi și analizăm principiile ce au călăuzit la întocmirea lor, putem distinge 2 feluri de principii: principii de tradiție, care urmăresc conservarea stărilor de fapt trecute și existente, justificând necesitatea lor prin aceea că au intrat în tradiția poporului și: principii idealiste, care urmăresc ridicarea stărilor existente la cel mai înalt grad de idealism, bazând aceste năzuințe pe dorința de a ridica și situația diferitelor stări de lucruri dela noi la același nivel cu aceea a popoarelor din occident, cu cultură superioară, care poate să le și fi atins.

Se remarcă însă lipsa principiilor realiste, a căror menire ar fi să armonizeze tradiția cu idealul, ca să poată da dispozițiuni care să corespundă realității și deci dispozițiuni aplicabile și executabile.

Tradiție. Cu ocazia discuțiunii legii pentru unificarea administrativă și, inspirați și bazați numai pe tradiție, mulți parlamentari au atacat instituția notarului — în loc să-i acorde tot sprijinul, ca o imperioasă necesitate în starea actuală de lucruri, spre a avea cu totul alta soartă decât ce i-a croit-o această lege — și s'a apărat cu îndârjire primarul tradițional, administratorul de plasă, făcându-se apologia splendoarei Zapciului după vremuri, cu călărașii și trăsura lui cu 4 cai, de care tremura satele, parcă s'ar fi voit chiar ca legea să reinvieze chiar aceste vremi înmormântate.

Ce bizară și curioasă caracterizare s'a dat bietului notar. !

S'a zis doar că el trebuie să fie un funcționar care să ia note... un secretar... ! Note... după cine? Ar însemna atunci să nu lucreze nimic, căci n'ar avea după cine lua note.

Și cine spunea acestea? Chiar d-l profesor universitar Iorgă cu înalta d-sale autoritate și personalitate.

Sunt tradiții — sfinte chiar — care au păstrat — viu și neatins sufletul neamului nostru, acestea da, sunt tradiții care trebuie păstrate

Iarăși nici un motiv nu îndreptăția a schimba denumirea primarului, cu alta, după cum nu cred a se fi făcut bine schimbarea denumirii de ad-tor de plasă, în cea de pretor. S'a conservat denumirea din Ardeal, numai cu denumire; iar rolul lui a fost micșorat

S'a păstrat forma, s'a dus însă fondul...

Să ne întoarcem la tradiția primarului. Dacă cineva ar fi cercetat trecutul lung, dar fără niciun semn de viață, al primarului s'ar fi convins repede și ușor că această tradiție a fost nenoricită, o tradiție care n'a adus niciun bine, o tradiție care înseamnă un mare zero...

Și dacă satele din regat, în deosebire de cele din Ardeal sunt foarte înapoiate, apoi trebuie știut de par-

tizanii tradiției cu orice preț, că tradiției primarului — încărcat cu atribuțiune ce rămân literă moartă — în mare parte se datorește.

Acestea sunt fapte vizibile, nu vorbe goale.

Dela început primarului i s-au dat cele mai largi drepturi și atribuțiuni, care dacă ar fi fost executate, an cu an, starea satelor se putea îmbunătăți și ridica mereu.

Dar atribuțiunile și drepturile lor necunoscute au rămas, și rămân încă pentru aproape unanimitatea primarilor rurali, și deci neexecutate. Dar nici locuitorii nu s'au doritori de primari cunoscători ai însărcinării și rolului lor însemnat; de primari energici și executori. Ei vor primări ca și ei, ca să le creadă la orice, să-i apere și să tolereze totul. Aceasta e primarul cerut de ideologia lor.

Dar primarul dorit de lege și supra încărcat cu atâtea însemnate atribuțiuni, trebuie să fie altul, cum însă nu legea ci voturile alegătorilor desemnează pe primar, învinge în totdeauna dorința lor.

Primarii sunt oameni cărora voturile alegătorilor le pot încredința demnitatea aceasta, fără însă a le putea insufla — chiar să vrea — cunoștințele necesare acestei demnități, și primarul își termină periodul, rămânând strein de o mulțime din importanțele lor atribuțiuni, iar majoritatea habar n'au absolut de niciuna.

Primarul a fost un reprezentant de formă al comunelor, de fapt a fost tot notarul. Primarul nu s'a îngrijit de nimic, mulțumindu-se a iscăli lucrările făcute de notar, dacă nu de multe ori și semnătura nu e făcută tot de el. Aceasta ca formalism, scris pe hârtie, executarea în realitate și în fapt de primar, când se cere aceasta, nu s'a făcut, decât poate tot la stăruința notarului, care de multe ori rămâne fără efect.

Primarul a fost ofițer de poliție judiciară. Dacă se dresa vreun proces verbal, apoi cercetarea și dresarea lui se făcea de notar, semnându-se doar de primar. Nu-i această o anomalie??

Trebuie reamintit — căci de știut se știe — că altcumva lucră cineva când lucrează în numele său personal, când răspunde direct pentru lucrările săvârșite, și, altcumva când lucră în numele și sub semnatura altcuiva — și când lucrează fără ca nici o lege să-l oblige a da acest concurs anonim și nerecunoscut de nimeni.

Tot tradiției se datorește lăsarea calității de ofițer al stării civile tot primarului, când s'a putut constata că rolul lor se reduce numai la o semnătură, pe care mulți nici nu știu unde s'o facă, trebuind să pierzi timpul a indica locul unde să facă semnătura. Incolo sunt streini de toate însărcinărilor lor. Chiar legea recunoaște situația aceasta, obligând pe notar a ține re-

gistrelor și a redacta actele și făcându-l răspunzător deopotrivă cu primarul de regulata lor ținere.

Până la 1908, când notarul a devenit agentul puterii centrale și a fost scos de sub autoritatea primarului și consiliului comunal — cari nu-i permiteau să facă decât cece voiau ei, nu ce ziceau legile — nașterile se declarau și după luni de zile, căsătoriile se înscriseau în registre când da Dumnezeu, și se faceau chiar într-o zi, în absența căsătoriților, martorilor și celorlalte persoane ce trebuie să asiste la căsătorie; celebrarea dar nu se făcea nici odată. Constatarea martorilor nici azi nu se face.

Abia după 1908 a început aplicarea Codului Civil în ce privește actele stărei civile, notarii refuzând înscrierea actelor altfel decât cu respectarea dispozițiilor legale.

S'ar putea aduce nesfârșite exemple prin care să se dovedească că tradiția aceasta a fost dăunătoare

spiritului de respect către legi, că a fost nenorocită din toate punctele de vedere.

Nici în materie de gospodărie comunală d-ni primari nu s'au manifestat.

Ca tradiție se impunea menținerea lor cu numele mai mult, însărcinările mai de seamă trecându-se asupra notarului; căci nu legea le lua niște drepturi, ci ei singuri, prin completa desinteresare, le-au ignorat întotdeauna.

De aceea încărcarea primarului cu atribuțiuni ca la orașe, cu atribuțiuni rămase înscrise doar în lege, fără a putea fi vreodată îndeplinite, este o greșală, care trebuie remediată prin nouă modificare a legii de unificare administrativă.

Să se dea primarului numai ceea ce poate el îndeplini personal. (Va urma).

E. M. T.
Regat.

Pentru colegii nepăsători.

Prin legea pentru unificarea administrativă s'au răpit multe atribuții de-ale notarului, predându-se acelea unor organe fără pregătire specială și incapabile de a le conduce.

Dispozițiile ce se iau astăzi cu privire la îmbunătățirea sorții notarului din punct de vedere material, nu sunt chiar cele așteptate și meritate, ceia-ce poate vedea ori-care dintre noi făcând comparație între pregătirea notarului și a învățătorului și între sporul ce s'a acordat unuia și altuia.

Mai sunt și alte chestiuni de ordin material cari sunt în curs de rezolvire și cari ne interesează pe toți fără deosebire și cari se vor rezolvi cam la fel cu celelalte, iar vina pentru toate relele în prima linie să o căutăm în nepăsarea noastră. Mulți se vor întreba ce legătură este între nepăsare și rezolvirea nefavorabilă a cererilor noastre? Acelora le răspund, că este serioasă legătură între ambele, căci presidiul zadarnic strigă din depărtare să ni-se dea marea și sarea, căci dacă nu te prezinți personal la minister, ca să dai deslușiri la eventualele nedumeriri de atâtea ori, de câte ori s'ar cere deslușiri, nu pot fi deplin înțeles și cum ai putea călători de repetite ori la București, când cassieria uniunii încontinuu e în deficit?

Când s'a întocmit bugetul uniunii pentru anul 1926, am propus să se ia în buget numai sumele cari vor incurge cu siguranță, presupunând, că actualii membri ai uniunii vor plăti taxele și abonamentul, adică își vor îndeplini datoria principală față de uniune, s'au luat însă și sumele ce ar trebui să se mai încasseze dela restanțieri, de cari avem din belșug și astfel ne-am trezit în fața unui buget colosal ca sumă

și foarte mic ca realitate. Nimeni nu se gândește, că prin faptul că nu se pot încasa pretensiunile uniunii dela membrii ei, aceasta se svârcolește zadarnic. Sunt foarte mulți cari nu și-au achitat taxele de membri ani de-a rândul și e mare numărul comunelor, cari au notar, însă n'au plătit abonamentul pentru revistă, care din nenorocire nu e impusă, ci numai recomandată de minister, care la timpul său a incuviințat, ca abonamentul să se plătească din cassieriiile comunelor.

Nu vreau să dojenesc, e departe de mine acel gând, ci vreau să arăt, că pe lângă atâta nepăsare nu putem înainta și putem ajunge în impasul de a mai pierde și din puținul ce ne-a mai rămas. Toate apelurile presidiului au rămas în mare parte fără efect și ori-care poate presupune, că la reînnoirea apelului privitor la ajutorarea uniunii cu puținul ce pretinde dela membrii ei, roșește nasul multora dintre membrii, cari au știut și știu încă să-și facă datoria, față de asociația, care lucrează numai și numai pentru binele membrilor ei și care nu pretinde lucruri mari și sprijin extraordinar, ci pretinde taxele de membru cunoscute de fiecare dintre membrii ei și abonamentul revistei, care nu se redactează singură și care de multe ori apare grație tipografului respectiv, — pe cont —, nu cere taxe sau contribuțiuni extraordinare, dar nu-i-se dau nici cele regulate, iar în schimb fie-care ar pretinde lucruri fantastice dela presidiul pus în imposibilitate de a-și face datoria.

Mă închin în fața colegilor puțini la număr, cari au știut și știu să contribuie cu obolul lor pentru cauza comună, călătorind în dreapta și stânga pe speșele lor, pentru-că au fost mânați să-și facă datoria și pen-

tru cei cari așteaptă să le pice mura în gură de-a gata.

Astăzi, când interesele corpului notarial sunt încă în pericol, trebuie să lăsăm la o parte ori-ce personalități și ori-ce interese egoiste și să sprijinim uniunea atunci, când ne cere sprijinul știind, că pentru noi facem ceia-ce facem și nu pentru alții, iar când ne vom vedea la un adăpost, adecă atunci, când nu vom mai avea nimica de exoperat, ne mai putem hărțui.

Să se gândească serios fiecare dintre cei la cari se refer cele de mai sus și fiecare să lucreze după-

cum va crede, că e mai bine, dar să-și noteze fiecare, că dojenele de mâine nu se vor mai referi la presidiu, nici la corpul întreg, ci numai la cei nepăsători personal al căror nume se va tipări cu litere groase în istoria corpului notarial, ca să se dea exemplu generațiilor viitoare, — dar nepăsarea nu cred, că va fi fără sfârșit, ci mai degrabă presupun, că barem acum în momentul din urmă va fi în stare fiecare să cumpănească seriozitatea și să-și facă datoria către asociația din care face parte.

I. Sas, notar.

O NEDREPTATE.

Prin art. 369 din legea pentru unificarea administrativă din 1925 se prevede că până la organizarea învățământului pentru pregătirea profesională administrativă și până se va obține numărul suficient de absolvenți, vor putea fi numiți notari la vacanțe, în următoarea ordine de preferință.

- a) Licențiați în drept și științe de stat;
- b) Absolvenții școalelor de notari din Făgăraș, Lugoj și Arad;
- c) Absolvenții școalelor de notari din vechiul regat.

Toți candidații înainte de numire, trebuie să treacă examenul de capacitate prevăzut de statutul funcționarilor.

Așa după cum se vede dispozițiunea luată de legiuitor prin suszisul articol al legii, funcția de notar dela comunele rurale a pus-o locului meritat și mult mai superioară ca după legile de organizarea comunelor rurale din vechiul regat din 1904 și 1908.

În Ardeal se vede executată această dispozițiune, însă în regat nu, deoarece în loc să se facă un pas înainte, se dă îndărăt, deoarece se numesc notari, cu examenul dela prefecturi cerut pentru funcția de secretar și cu mult mai slabi, în cunoștinți ca acei, după legile în vigoare înainte de 1908.

Legea de organizarea comunelor rurale din vechiul regat din 1908, prevedea ca în funcția de notar sunt numiți, numai absolvenții școalelor de notari, în colo nimic, și-a confirmat notari, la punerea ei în aplicare, provizori pe foștii secretari comunali, unii din ei bine pregătiți, căci și legea din 1904 a făcut o mare selecțiune cu examenul dela prefecturi pretins atunci de lege și cu un program de cunoștinți cerute mult mai mari, ca cele pretinse azi pentru funcția de secretar comunal.

A confirmat în funcția de notari pe aceștia provizori după 5 ani și numai pe acei care merita. Așa că funcția de notar la 1908 era vacantă la ori-ce comună,

afară de acele care în urmă după un an iar se ocupa de absolvenții școalelor respective.

Azi, după cum se vede, condițiunile sunt mult mai mari, nu se strecoară mult mai ușor din acei cu examenul cerut pentru secretarii comunali.

Aceasta nu o descriu din gelozie, însă totuși ar fi de dorit să se execute dispozițiunile luate de legiuitor, căci de altfel un notar absolut al școalei de notari după 20 ani serviciu se vede salariat la fel cu unul care este numit acum cu un examen sumar pentru funcția de secretar comunal și atunci legea de armonizarea serviciilor publice cum ne va clasifica de cât ja fel?

În vechiul regat până se va găsi cadrele cerute propun: comunele vacante de notari, să fie deservite de notari comunelor vecine cu îndeplinirea atribuțiunilor ce se cere pentru notari, urmându-se normele din Ardeal ca un notar să îndeplinească serviciul până la 2—3 comuni.

Să se facă notarilor gradațiile provăzute de legea de organizarea comunelor rurale din 1908 și absolvenților școalelor de notari din vechiul regat deveniți stabili la punerea în aplicare a legii de unificare administrativă să fie puși și ei cu un grad mai sus ca cei fără școală căci de altfel au pierdut toate drepturile acordate de legea din 1908.

În legea de armonizarea serviciilor și salariilor notarii să fie cu salarii de bază mai ridicate de cât ale agenților fiscali și sanitarilor căci azi, un agent fiscal are la bază 315 lei și un notar cl. I. 300 lei pe când la 1908 un agent fiscal avea 60 lei și un notar cl. I. 1000 lei. Numai vorbesc de salariile celorlalți funcționari rurali ca grefieri dela judecătorie, învățător și chiar cântăreților bisericesti că li-s'a mărit mult dela 1908 incoace, însă ale notarilor cu nimic.

Ioan Gh. Văleanu
notar.

Copii din flori. — Cercetarea paternității.

Art. 307 din bătrânul nostru cod. civil, oprește căutarea paternității copilului născut în afară de căsătorie. Numai în caz de răpire a femeii, când epoca răpirei corespunde cu zămislirea copilului, răpitorul va putea fi declarat, după cererea părților interesate, de părinte al copilului.

Astfel spune codul nostru civil. (V. R.)

Această dispozițiune a codului civil, — criticată cu drept cuvânt de unii juriști, — este nedreaptă și, viitorul legiuitor, va trebui să admită căutarea paternității, după cum era permisă în codul Kalimach și este permisă azi la germani, austriaci și alți.

La francezi, de unde s'a copiat codul nostru civil, încă din 1912 a dispărut art. 307.

După dispozițiunile codului civil francezi modificat în 1912 căutarea paternității este permisă în următoarele cazuri:

1. Viol.

2. Înșelăciunea promițând că ei pe cineva în căsătorie sau logodnă. Trebuie însă, să fie un început de probă scrisă.

3. Concubinajie de notorietate publică al bărbatului cu femea, în timpul conceperii pruncului.

4. Poate servi în un proces pe dovedirea paternității ori ce hârtie prin care cineva se afirmă că e părintele copilului născut.

5. Ingrijirea unui copil, ajutându-l în totul sau în parte cu cele necesare întreținerii și educației sale, învederând că face aceasta ca un părinte. (M. A. D.)

La germani de asemenea se admite căutarea paternității și prin presumpțiunea că dacă un bărbat a locuit în timpul concepțiunii copilului, este tatăl lui.

Dispozițiunile art. 307 din codul nostru civil le

mai păstrează, poate, Italia, Serbia și Olanda.

Este necesară modificarea art. 307 c. c. în sensul codului civil frances și german.

Famiiliile cele mai oneste, — ne făcând foc, — nu ar mai fi supuse „Santajului scandalos“; — iar copiii resultați din concubinajii de notorietate publică, nu ar mai rămâne fără nici un mijloc de existență, lăsați rătăcitori în sinul societății, cari neputând trăi onest se dedau la imoralități.

Intr'o comună cu 300 capi de familie se pot număra 30 copii naturali, rezultați din concubinajii de notorietate publică, cea mai mare parte din acestea, recunoscuți prin actul de naștere, totuși nefiind legitimați prin căsătorie ei nu pot fi pe picior de egalitate cu cei legitimi.

Sunt ei vinovați de aceasta poziție socială a lor, spre a fi pedepsiți ca atare?

Acum după război, moralitatea scăzând în popor, — vedem, zilnic, bărbați isgonind soțiile lor legitime, iau ca concubine alte femei, libere sau plecate dela barbații lor legitimi, și dau naștere la copii.

Deși este cunoscută de toți starea de fapt, că femea a locuit împreună cu bărbatul, copiii sunt opriți a căuta paternitatea și drepturile ce decurg din această stare de fapt.

Notificându-se dispozițiunile codului nostru civil, — chiar în extremis, — ca copilul natural să-și poată căuta pe tatăl seu intronându-se în aceleași drepturi ca un copil legitim față de adevăratul seu tată, — s'ar micșora numărul concubinajilor și conviețuirilor ne legale, și nu ar mai fi copii din flori.

I. I.

notar Mehedinți.

Administrația la noi.

În spiritul legii de unificare administrativă, toată corespondența care emană de la o autoritate superioară sub formă de ordin circular, se transmite prin prefecturi primăriilor comunelor rurale și nu prin pretorate ca până acum.

Art. 204 din legea unificării administrative spune: Un exemplar de pe procesele verbale care constată deliberările consiliilor comunale și județene se va trimite, în termen de 48 ore de la data lor, ministerului de interne când emană de la județe, municipii și prefectului de la celelalte comune.

Art. 240 din aceeași lege spune: Încheerile privitoare la buget atât la votare cât și la modificarea lui în afară de deschidere de credite trebuie să fie supus

aprobării delegației permanente județene.

Prin urmare după cum se vede în aceste două articole, pretura n'are nici un amestec ca aceste două feluri de acte să fie trimise neapărat prin pretură, care la rându-i își însușește o putere de a clasa la dosar sau a o restitui înapoi o deliberațiune a consiliul comunal sau delegației permanente comunale, pe motiv că nu este nevoie de cele ce consiliul comunal arată în actul său și dacă aceste deliberațiuni s'ar trimite direct prefecturei, pretura își cere numai decât pedepsirea că n'ai executat ordinele.

În acest caz pretorul este îndreptățit a cere pedepsirea funcționarului care a trimis deliberațiunea consiliului comunal, direct delegației permanente jude-

țene spre aprobare? Eu susțin că această dreptate a murit și a murit dela 1 Ianuarie 1926, data punerii în aplicare a legii pentru unificarea administrativă.

Această dreptate o avea înainte de 1 Ianuarie 1926, pe baza art. 70 din legea organizării comunelor rurale care sună astfel:

Toate deliberările consiliului comunal se afișază în extras în localul primăriei și se comunică în copie în termen de cinci zile administratorului de plasă respectiv, care le va supune aprobării prefectului în termen de 3 zile dela primirea lor.

După cum vedem nici acest articol nu dă drept pretorului să claseze o deliberățiune a consiliului comunal la dosar sau s'o restituie

Această putere consfințită prin lege o are numai delegația permanentă județeană.

Atunci vom avea o adevărată administrație când comunele rurale vor fi scoase de sub tutela preturilor care cer și astăzi ca toată corespondența să treacă numai prin pretură, astfel că corespondența urgentă suferă mari întârzieri și cere a fi lucrată și înregistrată de două ori până ajunge la destinație.

În felul acesta se îngreuează atât lucrările preturii cât și ale comunelor rurale.

Art. 364 din legea unificării administrative spune clar îndatoririle pretorilor, însă pe lângă aceste își mai

asumă și alte multe drepturi pe care nici o lege nu i-le dă.

Din această administrație de la noi nu se aseamănă cu cea din județul vecin și cea de la noi din plasă nu se aseamănă cu cea din plasa vecină, ci lucrăm cum vrem și lucrează cum vrea.

Administrația comunelor rurale ar fi necesară să fie uniformă în toată România Mare și mai ales îndrumarea corespondenței, adică: să se adreseze aceluia care trebuie s'o execute și lucreze primarului și pe aceea a notarului.

Și ca să mai serim de comunele care sunt conduse de secretari comunali, ar fi de prisos, căci sunt cu totul lipsiți de cunoștințele cancelariei, oameni recrutați fără nici o pregătire administrativă, se mulțumesc să zică că e secretar comunal.

Arhiva într'o stare de plâns, arhiva nu constă din dosare cusute, ci foi volante legate cu sfoară, redactarea ea vai de ea, mai nu poți pricepe și cu toate acestea se bucură de mari simpatii cu credința că sunt începători și mai târziu vor deveni buni funcționari și de ce sunt simpatizați? . . . Nici eu nu știu!!!

Tot bietul notar duce hamanlăcul canceleriilor în spinare și tot el nu e bun.

C. N. N.
notar.

ORDONANȚE CU CARACTER ADMINISTRATIV

România. Ministerul de Intere. Direcțiunea comunală. No. 1555 C. din 17 Februarie 1927.

Domnule Prefect!

Cu ocaziunea examinării proiectului de buget pe 1927 s'a observat că retribuțiunile primarilor și ale membrilor delegațiilor permanente au fost fixate fără un criteriu bine chibzuit, ci după aprecierea fiecărui consiliu comunal.

Este adevărat că prin art. 34 din legea pentru unificarea administrativă se prevede că retribuțiunile primarului și ale membrilor delegațiilor permanente se fixează de către consiliul comunal, în fiecare an, la votarea bugetului, după mijloacele de cari dispun comunele. Însă nu este mai puțin adevărat că aceste retribuțiuni trebuiesc stabilite după un anumit criteriu și în cadrul normelor generale de salarizare ale funcționarilor publici.

Conform principiului înscris la art. 13. din legea citată mai sus. Ministerul de Interne îndrumază, coordonează și controlează activitatea comunelor și județelor, punând-o în armonie cu interesele generale ale Statului.

Pe temeiul acestui text de lege, Ministerul a sta-

bilit retribuțiunile de bază ale primarului și ale membrilor delegației permanente dela orașe și comune rurale, după următoarele norme:

I. La orașele reședințe de județ cu un buget mai mare de Lei 20.000.000.

Primarul va primi o retribuțiune care nu va depăși leafa unui director dela Stat adică Lei 2.000 lunar cu accesoriile.

Membrii delegației permanente vor primi o retribuțiune echivalentă cu leafa celui mai înalt funcționar administrativ din comună, fără a depăși maximumul de Lei 1.200.

II. La orașele reședințe de județ cu un buget sub Lei 20.000.000.

Primarul va primi o retribuțiune care nu va depăși peste leafa aproximativă de subdirector dela Stat, adică Lei 1.800 lunar.

Membrii delegației permanente vor primi o retribuțiune echivalentă cu a celui mai înalt funcționar administrativ din comună, fără a depăși maximumul de Lei 1.000.

III. La orașele nereședință cu un buget mai mare de Lei 10.000.000.

Primarul va primi o retribuțiune care nu va depăși peste leafa de șef de serviciu, adică Lei 1.500 lunar.

Membrii delegațiunii permanente vor primi o retribuțiune care să nu depășească maximul de Lei 900 lunar.

IV. La orașele nereședințe cu un buget sub Lei 10.000.000

Primarul va primi o retribuțiune care să nu depășească leafa aproximativă de șef de birou principal, adică Lei 1.200 lunar.

Membrii delegațiunii permanente vor primi o retribuțiune care să nu depășească maximul de Lei 700 lunar.

V. La comunele rurale cu un buget mai mare de Lei 5.000.000.

Primarul va primi o retribuțiune care să nu depășească leafa aproximativă de șef de birou, adică Lei 1.000 lunar.

Membrii delegațiunii permanente vor primi o retribuțiune care să nu depășească maximul de Lei 600 lunar.

VI. La comunele rurale cu un buget între 5.000.000 și 1.000.000 Lei.

Primarul va primi o retribuțiune care să nu depășească leafa de subșef de birou, adică Lei 800 lunar.

Membrii delegațiunii permanente vor primi o retribuțiune care să nu depășească maximul de Lei 500 lunar.

VII. La comunele rurale cu un buget între Lei 1.000.000 și 500.000.

Primarul va primi o retribuțiune care să nu depășească leafa de impiegat clasa I. adică Lei 600 lunar.

Membrii delegațiunii permanente vor primi o retribuțiune care să nu depășească maximul de Lei 400 lunar.

VIII. La comunele rurale cu un buget între Lei 500.000 și 100.000.

Primarul va primi o retribuțiune care să nu depășească leafa de impiegat clasa II, adică Lei 500 lunar.

Membrii delegațiunii permanente vor primi o retribuțiune care să nu depășească maximul de Lei 300 lunar.

IX. La comunele rurale cu un buget sub Lei 100.000 :

Primarul va primi o retribuțiune în proporție cu veniturile comunei, dar care să nu depășească maximul de Lei 200.

Membrii delegațiunii permanente vor primi o retribuțiune în aceeași proporție, dar care să nu depășească maximul de Lei 100.

Este bine înțeles că la retribuțiunile de bază indicate mai sus urmează a se adăuga toate sporurile legale, calculate după normele stabilite pentru categoria localității în care cade fiecare comună.

Totdeauna vă facem cunoscut că pentru acoperirea cheltuelilor ocazionale cu prilejul ceremoniilor sau recepțiilor oficiale, Ministerul a stabilit, drept cheltueli de reprezentare, următoarele sume numai pentru primar.

La orașele prevăzute la punctul I. și II. maximul de două ori leafa de bază.

La orașele prevăzute la punctul III. și IV. odată leafa de bază.

Membrii delegațiunii permanente, ca și alți funcționari, precum și primarii comunelor rurale nu pot avea cheltueli de reprezentare.

Comunicându-vă cele de mai sus, vă rugăm să luați măsuri în consecință, atrăgându-vă atențiunea că retribuțiunile și cheltuelile de reprezentare ale primarilor, precum și retribuțiunile membrilor delegațiunilor permanente, pot fi și mai mici decât cele indicate mai sus, dacă au fost fixate astfel cu ocaziunea votării bugetului, în nici un caz însă ele nu vor putea depăși limitele maxime, stabilite mai sus.

p. Ministru, N. G. Musicescu, Director general,
C. Popescu.

PUBLICAȚIUNI

CONCURS.

Pentru completarea postului de impiegat la notariatul Teaca, județul Mureș, prin aceasta se publică concurs. Retribuțiunile sunt: salar lunar 3000 Lei și 50% din venitele lucrărilor particulare, ce le va face.

Cererile scrise cu mână proprie și provăzute cu actele menționate în Statutul funcționarilor publici se vor trimite la adresa notarului Teeca până la 31 Martie 1927. Postul se poate ocupa imediat

Pop, notar.

Concurs.

La notariaiul Vad, plasa Bratca, județul Bihor se caută spre aplicare un secretar de notar sau un grefier vărsat în toate agențele notariale.

Retribuțiunile sunt 4500 lei lunar, locuință gratuită.

Cererile scrise de mână proprie, prevăzute cu actele prescise de lege, împreună cu certificatele de serviciu se vor trimite la adresa notarului cercual din Vad (Jud. Bihor).

Postul se poate ocupa imediat.

Vad, la 2 Februarie 1927.

Aron Friedmann
notar.

Un practicant de notar cu 4 cl. Sc. superioară de comerț caut post la un notariat; pentru că după timpul de practică să pot fi primit la cursul de notari; cunosc limba maghiară și română în vorbă și în scris.

Postul pot să-l ocup imediat. Rog trimiterea ofertei la adresa de mai jos.

Szöcs Károly
Tomești. P. u. Cârța jud. Ciuc.

Publicațiune.

Subsemnata primărie aduce la cunoștință publică, că terenul de vânat din hotarul seu se va da în arânda prin licitație publică pe un termen de 6 ani din 1 April 1927 până la 31 Martie 1933 la casa comunală în comuna Tihau la 28 Martie 1927 oarele 10 a. m.

Prețul de strigare 1000 lei vadiul 10%

Primăria.

CONCURS.

Fiind versată în toate agendele notariale posed limba statului în vorbă și în scris, caut post de secretar sau scriitoare.

Adresa : K. Nagy Gáborné primăria Sândominic.

Publicațiune de concurs.

Pentru ocuparea postului de secretar comunal în comunele aparținătoare de notariatul cercual Pănet, se publică concurs. Retribuțiunile sunt cele prevăzute în bugetele comunelor.

Cererile adiuatate cu actele provăzute în Statutul funcționarilor publici, se vor înainta notariatului cercual din Pănet.

Notar.

Concurs.

Pentru complectarea postului de secretar notarial a notariatul Scărișoara, județul Turda, prin prezenta publicăm concurs. Retribuțiunile sunt: salar lunar 4000 Lei plus 50% din venitele lucrărilor particulare cari le va face și venitele dela manipularea biletelor de vite. La caz că petiționarul va fi versat în agendele adm. și va fi capabil de a conduce adm. singur, i-se vor face și alte înlesniri de traiu.

La acest notariat mai aparține și comuna Aucșeni. Locuitorii: 8000 suflete.

Doritorii de a ocupa acest post sunt rugați a-și înainta cererile scrise de mână proprie, acestui notariat împreună cu actele de calificăție.

Notar.

Publicațiune.

La notariatul cercual Leș, jud. Bihor, se caută un scrietor, cu practică în toate agendele notariale. Plata: 2000 Lei și întreținerea totală, afară de spălat.

Leș, la 4 Februarie 1927.

Notar.

Subsemnatul secretar notarial, caut un post la un notariat cercual sau comunal pe lângă un salar corepunzător, față de scumpete de azi.

Notez că sunt în etatea de 49 ani, ort. rom. căsătorit și am praxă cu toate agendele notariale, de 25 ani sunt la administrație ca funcționar.

Adresa: Ioan Scurtu
Gurașadei
p. u. Cămpuri-Surduc.

Concurs.

La notariatul cercual Archiș (la o distanță de 5 Klm. de Beliu) plasa Beliu, județul Bihor se publică concurs pentru complectarea postului de scriitor. — Se pretinde cunoașterea perfectă a limbei oficiale atât în scris cât și verbal și ca reflectantul să fie deplin vărsat în agendele administrative. — Retribuțiunile sunt: salar lunar 3000 lei, cca 1500 lei din venitele laterale și bani pentru chirie.

Cererile scrise cu mână proprie, provăzute cu actele prescise de lege, împreună cu certificate de serviciu se vor trimite la adresa notarului din Archiș. —

Postul se poate ocupa imediat.

Archiș, la 13 Ianuarie 1927.

Notar

CONCURS.

La notariatul cercual Ohababistra (plasa Caranbeș jud. Severin) se publică concurs pentru complectarea postului de secretar de notar. Se pretinde cunoașterea perfectă a limbei oficiale, atât în scris cât și verbal, și reflectantul să fie deplin vărsat în agendele notariale.

Retribuțiunile sunt: Salar lunar 3000 lei, cca 1000 lei lunar din venitele laterale și vipt gratuit.

Cererile scrise de mână proprie, provăzute cu actele prescise de lege, împreună cu certificatele de serviciu de pe acum se vor trimite la adresa Notariatului cercual din Ohababistra.

Postul se poate ocupa imediat.

Ohababistra, la 20 Ianuarie 1927.

Notar cercual

Publicațiune.

Cancelist de 50 ani, căsătorit, rom, cat. cu practică administrativă de 30 ani, cu 4 cl. civile, în stare a conduce ori ce birou singur, și-ar inschimba postul. Oferte pe adresa Francisc Tóth, secretar de notar, Sânpetru-Almajului, Jud. Cluj. P. u. Hida.